

İki Çocuk

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 31 Ekim 2016

(1)

Yüreğin aynasıdır o ki aşkın meyvesi
Yolumuza yoldaşdır Hakk'a duadır çocuk
Bir sevgi deryasıdır o ki evin neşesi
Sıcacık bakışıyla derde şüadır çocuk
Haşarı halleriyle başımızı döndürür
Yaşanan yangınların ateşini söndürür

Uykuda bir melektir sevmeye kıyamayız
Ana ve babaların gözünün nuru çocuk
Tüm evren bizim olsa yerine koyamayız
Saf temiz ve kusursuz duru mu duru çocuk
Dünyanın halleriyle kafaları karıştır
Küçücük dimağında insanlıkla yarışır

Bir kere söylediye dediği iki olmaz
Yarınlara umuttur sevgiyle büyür çocuk
Karınca kararınca bir şey de gözü kalmaz
Mutlu mesut bahtiyar dizinde uyur çocuk
Şefkatle bakılırken o gülen gözlerine
Bazen hayret ederiz büyümüş sözlerine

(2)

Kimsesizlik denen şey nasibine düşerse
Cami avlularında dilsiz acıdır çocuk
Mısraları ağlatır yüreğiniz şişerse
Koltuk değneklerinin körpe gücüdür çocuk
Sokak köşelerinde dinmeyen acı olur
Elinden tutan varsa başının tacı olur

Evi barkı olmazsa yaşar bir viranede
Ya da köprü altına düşen kağıttır çocuk
Kurtarmak lazım diye edilen teranede

Timsah göz yaşı denen sahte ağıttır çocuk
Elinde sakladığı ya tinerdir ya bali
Adı kötüye çıkar dışlar onu ahali

Savaşan dünyamızın günahsız sabisidir
Ateşin ortasında dökülen kandır çocuk
Ya küçük kız çocuğu ya onun abisidir
Dili dini fark etmez küçücük candır çocuk
Kapanan gözlerine gül desek de gülemez
Geleceği yok olur yarınını bilemez

Mehmet Fikret ÜNALAN
30 ekim 2016 Saat 20.55
Güzelçamlı/Kuşadası